

- „Magasztaljátok” – nem egyes dolgokért adunk hálát, hanem Istent Önmagáért dicsérjük – azért, amilyen. Erre hív most minket. Az tudja magasztalni Istent, aki már lát, érez, sejt valamit abból, amilyen Ő. Ennek csak az lehet az alapja, amit Isten kijelent magából.
- „Mert örökkévaló az Ő kegyelme (szeretete)”: kegyelem, mert nem érdemeljük. Istennek csak a haragját érdemeljük. De a bűneset előtt is érdemtelenül adott mindent.
- Istenek Istene, uraknak Ura: fokozás, Ő a legmagasabb (minden más felett), ezért „emeljük magasra”.
- Örökkévaló kegyelem, melynek mégis ideje van: „Íme, most van a kegyelem ideje” – amikor hallom, észreveszem, hogy Isten keres engem.
- Örökkévaló kegyelem, mert Krisztus örökkévaló. „Őbenne teremtetett minden... általa és reá nézve” (Kol 1,17). Ezért mondhatja a zsoltáríró a teremtés eseményeire is: „mert örökkévaló az Ő kegyelme”.
 - o Az ember is Krisztusra nézve teremtetett. Mindenkiné az a dolga, rendeltetése, „hogyan keresse az Istent”, ezért teremtetette őt Isten (ApCsel 17,27). Az a terve vele Istennek, hogy megtalálja Krisztust – ezért ad írott és hangzó ígét, ezért adott parancsot, hogy „hirdessük az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15).
 - o A világ az a hely és idő, ahol ez megvalósulhat: ebben a világban vitte végbe Jézus a megváltást, ebben a világban (amíg itt élünk) lehet Őt megtalálni.
 - o Ezért van ideje a kegyelemnek. Aki már benne van, az elmondhatja: „kegyelme megmarad örökre az Őt félőkön” (Zsolt 103,17).
- Izráel és Egyiptom. Izráel ekkor már tapasztalta Isten kegyelmét.
 - o Az, hogy Ábrahámmal szövetségre lépett, hit által igaznak fogadta el, kegyelem.
 - o Az, hogy ígéretet tett neki az Utódról, akiben „megáldatnak a föld minden nemzetségei”, kegyelem. Sem Ábrahám, sem a leszármazottai nem érdemelték.
 - o Ennek az ígéretnek a teljesítéséhez tesz Isten egy lépést, amikor kivezeti Egyiptomból a népet.
 - o A páska szertartása (egy látható, kiábrázolt prédikáció Krisztusról): törvény és kegyelem. Törvény adatott a páskáról és egyéb áldozatokról, de kegyelem az, hogy így meg lehet menekülni, vér kiontása által.
 - o „Az ember Krisztusra nézve teremtetett” – a fáraó is? Igen: „hogyan megmutassam benned hatalmam, és hirdessék nevemet az egész földön” (Róm 9,17). A hatalom megmutatása nem elítélést jelent: a hívőkön is megmutatja (Ef 1,19). Nem kellett volna végig engedetlennek lennie, de ő és az egyiptomi nép is ellenséges maradt. Az örökkévaló kegyelem „az Őt félőkön” örökké való, nem jelenti azt, hogy örökké vissza lehet élni vele.
- „Vezérelte népét a pusztában, mert örökkévaló az Ő kegyelme” – a törvényt és a kemény helyzeteket, próbákat is kegyelméből adta. Az ítéleteket is, amik a népet

érték: meg kellett mutatnia azt is, hogy mit nem jelent a kegyelem. Engedetlenség, Isten ellen lázadók nincsenek „alatta”. Az is kegyelem volt, hogy a bűneik ellenére megkapták az ígéret földjét.

- 23–24. v. „Megemlékezett rólunk alacsonyságunkban, megszabadított elleneinktől”: összefoglalás is, de előre is mutat: Mária és Zakariás már Krisztus eljövetelére érti (Lk 1,48.71.74).
- „Az Őt félőkön” örökkévaló az Ő kegyelme, ezért a magasztalás is örökké fog tartani.

Zsolt 103,10–11: „Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt.”